

"Corsages" 4

Int. Bes
Ma tie had een veertig jaren

F7 Bes
langhaar eerbewoort, maar toe Johannes op ^{naam} dagen ging ze vande kaart. Een karel uit één stuk ze had nog

F7 Bes?
nooit z'n stuk gevein en hij lood daadlyk aan om haarte trouwen bovendien. En dus leek op de dag van

Es Bes?
alles voek en ei des morgens tegen achter stonder alleen hele rij van bloedverwanten voor het huis en aanvrouanten voor het

Bes? Es Des
huis der bruid wacht want naar z'n feestje hadden ze al tuintig jaargesmaakt, om tinnuwmachten ze dan einde

Es Des Es Des Es G? Refr →
lyk naar binnengaan, maar daar alommidlyk dater deks was fangegaan. Er

C? F? Bes
Waren geen corsages, cor sages corsages, Ach jee, wat een blamage voor de vaders vande bruid Er

C? F? Bes
waren geen corsages cor - sages corsages en als dan alles misloopt dat oedigeen meer uit.
maakt

ORIGINAL BY HARRY SARRINCK

CORSAGES

Marie had ééntenveertig jaren lang haar eer bewaard,
maar toen Johannes op kwam dagen ging ze van de kaart.
Een kerel uit één stuk; ze had nog nooit zo'n stuk gezien
en hij bood daad'lijk aan om haar te trouwen bovendien.
En dus leek op de dag van 't huw'lijk alles koek en ei.
Des morgens tegen achten stond er al een hele rij
van bloed- en aanverwanten voor het huis der bruid op wacht,
want naar zo'n feestje hadden ze al twintig jaar gesmacht.
Om tien uur mochten ze dan eindelijk naar binnen gaan,
maar daar bleek al onmid'lijk, dat er iets was foutgegaan.

Er waren geen corsages, corsages, corsages.
Ach jee, wat een blamage voor de vader van de bruid.
Er waren geen corsages, corsages, corsages.
En als dan alles misloopt, maakt dat ook geen moer meer uit.

Om klokke twalef reden zeven autobussen voor,
al toet'rend op de maat van Casanova's 'Nonnenkoor'.
En ook al was dat niet het 'Bruidskoor', dat men had bedoeld,
toch vonden ze het allemaal heel fijntjes aangevoeld.
Toen iedereen was ingestapt en men vertrekken wou,
riep Ome Hendrik plots'ling: 'Waar is Tante Miepou nou?'
Die bleek nog in het huis te zijn en wel op het toilet:
de arme stakker kreeg het knipje niet meer van 'bezet'.
Men rammelde en rukte, maar de deur die bleef potdicht,
zodat men hem op 't laatst maar uit zijn hengels heeft gelicht.

Er waren geen corsages, corsages, corsages.
Ach jee, wat een blamage voor de vader van de bruid.
Er waren geen corsages, corsages, corsages.
En als dan alles misloopt, maakt dat ook geen moer meer uit.

Zo arriveerde men op het stadhuis een uur te laat.
De ambtenaar in functie was dan ook ontzettend kwaad,
hij schreeuwde: 'Dacht U, dat ik hier mijn dure tijd aan gaf?
Zegt U maar effe "ja", dan bent U overal van af!
Daarna de kerk, waar alles ook te wensen overliet:
er was geen mens te zien en de verwarming deed het niet.
En toen men na veel zoeken eindelijk de koster vond,
keek die hen minstens tien minuten aan met open mond,
om dan te zeggen: 'Ik zie echt niet op tegen het werk,
maar jullie zitten volgens mij in de verkeerde kerk.'

Er waren geen corsages, corsages, corsages.
Ach jee, wat een blamage voor de vader van de bruid.
Er waren geen corsages, corsages, corsages.
En als dan alles misloopt, maakt dat ook geen moer meer uit.

Toen de receptie aanbrak slaakte men een diepe zucht,
maar hier waren de moeilijkheden ook niet van de lucht.
Bij 't zoenen van de bruid maakte Neef Adolf zo'n misbaar,
dat hij ten slotte afgevoerd moest worden per brancard.
Nicht Truus kreeg twee keer een glas wijn in haar décolleté,
maar ach, op dat gebied gold Nichtje Truus ook wel voor twee.
En Neef Jozefus die liep eveneens wat in het oog:
die kreeg na urinoirbezoek zijn rits niet meer omhoog.
Intussen kreeg het jonge paar cadeaus op elk gebied,
waaronder veertig vaasjes, want die hadden ze nog niet.

Er waren geen corsages, corsages, corsages.
Ach jee, wat een blamage voor de vader van de bruid.
Er waren geen corsages, corsages, corsages.
En als dan alles misloopt, maakt dat ook geen moer meer uit.

Bij het diner leek iedereen een beetje uitgeblust,
voor d'eerste keer die dag kwam de familie wat tot rust.
Men at zijn karbonade en men hield zelfs zijn gemak,
toen Oudoom Krelis daar zijn nieuwe kunstgebit op brak.
Maar net onder de pudding klonk gestommel bij de deur
en kwam een vrouwtje binnen met een hoge rode kleur,
die schreeuwde naar Johannes: 'Ploert, je bent met mij getrouwd!'
en mepte hem vervolgens met haar handtasje knock-out.
Zo eindigde het sprookje in een drama regelrecht,
maar weet U wel, wat de familie daar nu over zegt?

Er waren geen corsages, corsages, corsages.
Ach jee, wat een blamage voor de vader van de bruid.
Er waren geen corsages, corsages, corsages.
En als dan alles misloopt, maakt dat ook geen moer meer uit.

december 1972

Rients Gratama / muziek Harry Bannink

Us Jikke wie hast oant har fiif-enfjirtichste âld-faam
mar dat wie samar oer doe't Sibe op'e proppen kaam
in keardel út ien stik se hie noch noait sa'n keardel sjoen
en hyx woe fuortendaliks mei har trouwe yn goed fetsoen
dus like op'e dei fan 't houlik alles foar elkoar
der stâe acht úre moarns in hiele rige foar de doar
fan sibben en goêkunde want op Jikke's lange hier
wachte de femylje al sa'n fiif-en-tweintich jier
mar doe't elkien tsjin healwei alven yn'e keamer stie
doe blik dat men yn it dêkorum wat fergetten hie...

Der wiene gjin korsaazjes, korsaazjes, korsaazjes
dat is dochs in blamazje
op sa'n feestelike dei!
Der wiene gjin korsaazjes, korsaazjes, korsaazjes
dan telle alle oare rampen sûver net mear mei.

Krekt tolwe úre rieden fjouwer autobussen foar
al tuut'rijend op'e maat fan Casanova's Nonnenkoor
al wie dat net it Breidskoar dat men eink ornearre hie
men foun dat it foar Jikke ek wol hiel tapass'lik wie
elk siet al ridlik gau te plak, de busdoar skowde ticht
mar doe rôp omke Keimpe: Minsken, wer is muoike Richt?
die blik noch yn it lege hús te wêzen op 't toilet
it stumper krige hoe dan ek de knip net fan "beset"
de doar siet nei in foech healúre prutsen en gwrot
noch altyd ticht dus ha se him mar út'e hingsels skuord!

Der wiene gjin korsaazjes ensfh.

Se draafden fierstelet by it stêdhús de treppen op
de ambtenaar yn funksje raasde mei in lilke kop:
Wat tochten jim dat ik hjir net wat oars om hânnen ha?
Jim tiid is al foarby, dus sis mar as de bliksem "ja"
en doe't de ploech yn tsjerke arrivearde lang om let
doe wie der net in dummy en de kachel baarnde net
en doe't men nei lang sykjen earne dochs de koster foun
seach dy wol in kertier ferslein de hiele stiet yn't roun
doe sei er: Beste minsken, ik wol dwaan wat ik noch kin,
mar 'k bin hast wis dat jim yn de ferkearde tsjerke binn'...

Der wiene gjin korsaazjes ensfh.

By de resepsje kriig' in elk de noed der wer wat yn
mar omke Tsjalling hold nei fjouwer romers brandewyn
by't tútsjen fan de breid fansels syn hannen wer net thús
dy rekke fangefolgen per brancard nei't sikenhús.
Nicht Klaske kriig in hiele skaal mei slaatsjes oer it boarst
sadat neef Bjinse sawat stikte yn syn leverwoarst
en pake Sibren roun dêrnei ek frijwat yn it e(e)ch
dy krige nei de urinoir syn rits net wer omheech
it breidspear waard derby noch fiks yn de kedootsjes set
wol fyftich pindabakjes want dy hiene se noch net!

Der wiene gjin korsaazjes ensfh.